

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan,

Judecători – Elena Cobzac, Victor Boico, Luiza Gafton și Tamara Chișca-Doneva,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de avocatul Coptu Sergiu în numele părților vătămate și părțile vătămate Rotaru Cezar și Rotaru Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Povar Toader xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

și

Povar Vladimir xxxxx, născut la 01 august 1950, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.03.2015 - 02.09.2016;

Instanță de apel: 26.10.2016 - 21.02.2017;

Instanță de recurs: 08.06.2017 - 15.08.2017;

Instanță de apel: 08.09.2017 - 16.02.2018;

Instanță de recurs: 19.04.2018 - 27.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02 septembrie 2016, Povar Vladimir și Povar Toader învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.151 alin.(2) lit. d), 287 alin.(3) Cod penal au fost achitați din motiv că faptele incriminate nu au fost săvârșite de către aceștia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Povar Toader de către organul de urmărire penală a fost pus sub învinuire pentru că, la 23 februarie 2014, aproximativ la ora 21:30, în s. Secăreni, r-nul Hîncești, în stradă, împreună și de comun acord cu Povar Vladimir și o altă persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, acționând în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, în baza relațiilor reciproc ostile, i-au aplicat lui Cezar Rotaru multiple lovituri cu pumnii, picioarele și un obiect metalic peste diferite regiuni ale corpului prin ce a cauzat celui din urmă, conform raportului de expertiză medico-legală nr.102,,D” din 31 martie 2014, vătămări

corporale grave, periculoase pentru viață.

Tot ei, la 23 februarie 2014, aproximativ la ora 21:30, în s. Secăreni, r-nul Hîncești, în stradă, împreună și de comun acord, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat l-au înjurat pe Rotaru Gheorghe, după ce, intenționat i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele și un obiect metalic peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.103 „D” din 01 aprilie 2014, vătămări corporale neînsemnate.

Povar Vladimir a fost pus sub învinuire că, la 23 februarie 2014, aproximativ la ora 21:30, în s. Secăreni, r-nul Hîncești, în stradă, împreună și de comun acord cu Povar Vladimir și o altă persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, acționând în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, în baza relațiilor reciproc ostile, i-au aplicat lui Cezar Rotaru multiple lovituri cu pumnii, picioarele și un obiect metalic peste diferite regiuni ale corpului prin ce au cauzat celui din urmă conform raportului de expertiză medico-legală nr. 102„D” din 31 martie 2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Tot ei, la 23 februarie 2014, aproximativ la ora 21:30, în s. Secăreni, r-nul Hîncești, în stradă, împreună și de comun acord, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat l-au înjurat pe Rotaru Gheorghe, după ce, intenționat i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele și un obiect metalic peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.103„D” din 01 aprilie 2014, vătămări corporale neînsemnate.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Povar Toader și Povar Vladimir să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, la câte 10 ani închisoare fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și art.287 alin.(3) Cod penal, la câte 3 ani închisoare fiecăruia cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, a le stabili inculpaților Povar Toader și Povar Vladimir pedeapsa definitivă câte 11 ani închisoare fiecăruia, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa din contul inculpaților în beneficiu părților vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiunile comise.

În susținerea solicitărilor sale procurorul a invocat următoarele argumente:

- partea acuzării a prezentat suficiente probe în cadrul cercetării judecătorești care toate au fost examinate și dovedesc integral vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate;

- sentința a fost motivată în temeiul unor concluzii greșit formulate de instanță, fără o analiză corespunzătoare a probelor prezentate de acuzare. Astfel, pentru a ajunge la concluzia că faptele social-periculoase nu au fost săvârșite de

inculpați, instanța de judecată a admis cu valoare de probatoriu doar declarațiile martorilor Rotaru Gheorghe (nepotul inculpatului Povar Vladimir), Costandachi Lilia (soția inculpatului Povar Toader), Raetchi Mihail (bunelul soției inculpatului Povar Toader), care sunt rude cu inculpații, declarații ce nu au un caracter pertinent, concludent și veridic;

- atribuirea de către instanța de judecată a unui caracter veridic declarațiilor inculpaților prin care aceștia nu și-au recunoscut vinovăția și prezența la locul infracțiunii, contravine hotărârii judecătorești din 02 februarie 2015 privind încetarea procesului contravențional pornit de agentul constatator conform art.78 alin.(2) Cod contravențional, în privința persoanei Rotaru Cezar (dosar contravențional nr.5r-136) și hotărârii judecătorești din 25 aprilie 2014, privind încetarea procesului contravențional pornit de agentul constatator conform art.78 alin.(2) Cod contravențional în privința persoanei Rotaru Gheorghe (dosar contravențional nr.5r-55/14);

- ambele procese-verbale de constatare a contravenției au fost întocmite de către agentul constatator la cererea inculpatului Povar Vladimir, care a pretins că a fost maltratată de frații Rotaru.

3.1. Părțile vătămate Rotaru Cezar și Rotaru Gheorghe au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți culpabili de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.151 alin.(2) lit. d), 287 alin.(3) Cod penal și să le fie aplicată o pedeapsă în limitele sancțiunii acestor articole.

În motivarea cerințelor sale, au invocat că, prima instanță în mod incorect a apreciat critic declarațiile părților vătămate, care coroborează cu celelalte probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, fiind confirmate în ședința judiciară prin declarațiile martorilor Stașcu Tamara și Sîrbu Vasile, care sunt indicate în sentința contestată, însă prima instanță a făcut doar trimitere la declarațiile acestor persoane, indicând pe scurt conținutul acestor declarații, fără a ține cont de faptul că acestea confirmă declarațiile părților vătămate.

Totodată, martorul Rotaru Grigore este nepotul lui Povar Vladimir, nu a fost martor ocular al celor întâmplate, deoarece nu se afla la fața locului alături.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, au fost admise apelurile, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Povar Toader a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 10 ani 6 luni închisoare;
- art.287 alin.(3) Cod penal, 4 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Povar Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 11 ani închisoare;
- art.287 alin.(3) Cod penal, 4 ani 6 luni închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani

închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat fapta și a menționat că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate se demonstrează prin probele administrate la cauză, iar declarațiile martorilor Raețchi Mihail, Constandachi Lilia și Rotaru Gheorghe, depuse în primă instanță, nu constituie bază probatorie veridică, care ar conduce la concluzia certă privind nevinovăția inculpaților, deoarece se observă că acești martori sunt rude cu inculpații și, respectiv, caracterul declarațiilor făcute de către aceștia este unul subiectiv.

Totodată, instanța de apel a constatat o legătură cauzală directă între acțiunile inculpaților și vătămările corporale produse părților vătămate, stabilite prin rapoartele de expertiză medico-legală, iar potrivit concluziei expertului vătămările corporale stabilite părților vătămate au putut surveni la timpul și în circumstanțele indicate în speță.

Instanța de apel, din actul de învinuire a exclus sintagma „fără motiv” (f.d.210-211 vol. I), deoarece, nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv, dat fiind că nu există conduită umană care să nu fie motivată. Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective al componenței de infracțiune huliganismul, acesta decurge din însăși esența infracțiunii respective.

4.2. Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.7, 61, 75, 84 Cod penal, a ajuns la concluzia că realizarea scopului pedepsei penale va fi asigurat prin aplicarea pedepsei închisorii în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale speciale în baza cărora s-a efectuat calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpaților.

4.3. Totodată, instanța de apel a indicat că, acțiune civilă în procesul penal nu a fost înaintată, iar inculpații nu cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la art.1 alin.(1) - inculpații nu au manifestat căință activă în cadrul procesului penal, iar art.10 alin.(1) lit. d) stabilește, că nu se aplică amnistia persoanelor care au săvârșit infracțiunea prevăzută de art.151 Cod penal.

5. Avocatul Bordian Radion în numele inculpaților Povar Toader și Povar Vladimir, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu s-a expus în decizia pronunțată asupra argumentelor invocate de partea apărării la judecarea apelurilor părții acuzării, astfel fiind încălcate flagrant prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală, nefiind rezolvat obiectiv și multilateral fondul apelului.

Instanța de apel a dat o apreciere unilaterală probelor, fără a se expune asupra unui șir de argumente invocate de către partea apărării și fără a acorda acesteia posibilitatea de a prezenta probele sale.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat în fața instanței de apel, nu pot constitui drept temei de stabilire fără echivoc a vinovăției lui Povar Toader și Povar Vladimir în săvârșirea infracțiunilor incriminate, deoarece în urma evaluării întregului material probatoriu

administrat în cauză, instanța de apel urma să aprecieze, că, în prezenta cauză nu a fost dovedită, dincolo de orice îndoială rezonabilă, împrejurarea, că faptele ce li se pun în sarcină inculpaților, au fost cu adevărat săvârșite de către aceștia.

5.1. Inculpatul Povar Toader, în temeiul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că, în cadrul ședinței instanței de apel a fost respinsă nemotivat cererea de audiere a martorilor apărării Raetchi Mihail și Povar (Costandachi) Lilia, deși aceștia au declarat atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță, că la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate Povar Toader nu se afla la locul infracțiunii.

Probele și faptele nu au fost supuse analizei și aprecierii, iar declarațiile inculpatului și ale martorilor care au confirmat că nu s-a aflat în sat pe parcursul întregii zile și nopți de 23 februarie 2013, nu au fost verificate de către instanța de apel, făcându-se o simplă remarcă că toate se apreciază critic.

5.2. Avocatul Chifac Iurie în numele inculpatului Povar Vladimir, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că, învinuirea înaintată lui Povar Vladimir nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei penale în prima instanță și instanța de apel, probele cercetate au fost apreciate în mod eronat de instanța de apel, instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare doar declarațiile părților vătămate,; instanța de apel a refuzat neîntemeiat audierea martorilor Raetchi Mihail și Povar (Costandachi) Lilia, încălcând dreptul inculpaților la un proces echitabil.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestora din motiv că, temeiurile pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 august 2017, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel, pronunțând decizia de condamnare a inculpaților Povar Toader și Povar Vladimir, după ce a casat sentința prin care inculpații au fost achitați, nu a respectat prevederile legale, care stipulează modalitatea de examinare a cauzelor în instanța de apel în cazul existenței unei sentințe de achitare, punând la baza deciziei de condamnare declarațiile părților vătămate și martorilor acuzării, cu respingerea neîntemeiată a demersului apărării de audiere a martorilor, fără cercetarea nemijlocită în ședința instanței de apel a declarațiilor martorilor Raetchi Mihail și Povar (Costandachi) Lilia, încălcând în așa mod dreptul inculpaților la un proces echitabil.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art.art.95, 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpați, părțile vătămate și martori, în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, stabilind corect situația de fapt.

Instanța de apel a constatat că, în cauza dedusă judecării, probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanței, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Povar Toader și Povar Vladimir în săvârșirea infracțiunilor incriminate, or, în urma evaluării întregului material probatoriu administrat în cauză, instanța de apel a apreciat, că, în prezenta cauză nu a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, împrejurarea că faptele ce li se pun în sarcină inculpaților, au fost cu adevărat săvârșite de către aceștia.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, evaluarea probatoriului la care s-a făcut trimitere de către organul de urmărire penală, lasă loc nesiguranței în privința autorului faptei, pornind de la următoarele constatări: principala probă a acuzării o constituie declarațiile părților vătămate din fața organelor de urmărire penală, în cuprinsul cărora victimele îi indică în mod cert pe inculpați ca autori ai vătămarilor corporale și a acțiunilor huliganice manifestate inclusiv prin aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale, această susținere fiind o supoziție, raportată la împrejurarea că părțile vătămate bănuiesc că cei care i-au atacat, sunt inculpații prin raportare la conflictul pe care Rotaru Cezar îl are cu Povar Vladimir asupra unor terenuri de pământ aflate în vecinătatea acestora; însăși partea vătămată Rotaru Cezar a relatat că în seara conflictului era întuneric, a recunoscut inculpații după voce, ceea ce instanța de apel a apreciat ca fiind rezultatul unui proces psihic, reliefat pe marginea neînțelegerilor pe care ambii recunosc că le aveau în careva raporturi civile.

Totodată, instanța de apel a constatat că, la caz nu există probe certe și pertinente care să dovedească prezenta inculpatului Povar Toader în s. Secăreni, la data când au fost produse vătămările corporale părților vătămate și comportamentul grosolan arătat de acuzare în formularea rechizitoriului, or, în aceste condiții se naște un semn de întrebare cu privire la persoanele care au fost la locul faptei, dacă unele au fost sau nu, dacă au mai fost și altele decât cele identificate de organul de urmărire penală.

În afară de aceasta, instanța de apel a conchis că, existența vătămărilor descrise în textul rapoartelor de expertiză medico-legală poate fi un segment, dar nu un tot întreg a spectrului ce ține de componența unei infracțiuni care să arate la vinovăția inculpaților și a faptului că aceștia sunt autorii nemijlociți a acțiunilor imputate supra. Evaluarea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză rațională a evaluărilor făcute prin examinarea probelor în ansamblul lor.

La fel, instanța de apel a indicat că, deși părțile vătămate au indicat că „Povar Vladimir spunea diferite cuvinte urâte, murdare, a răspuns la fel”, „Povar Vladimir folosea cuvinte urâte, iar Rotaru Cezar a răspuns la fel”, martorul Sîrbu Vasile care se afla în acel moment cu părțile vătămate la masă relatează că „Povar Vladimir și Rotaru Cezar discutau la o distanță de 5-10 metri față de ei. Discutau liniștit”, în această parte declarațiile acestora nu coroborează între ele.

Mai mult, în continuare partea vătămată Rotaru Cezar a relatat că, în timp ce

se deplasa spre casă, „de după fântână sunt 25-30 metri, a ieșit Povar Sergiu, Povar Toader și Povar Vladimir și i-au aplicat o lovitură în cap cu un obiect dur, el a întrebat din ce cauză, la care aceștia au afirmat că el știe pentru ce”, „este sigur că inculpații l-au lovit”, „pe inculpați i-a recunoscut după vorbă”, or, este imposibil ca toți trei să fi apucat un obiect dur și să-l lovească în cap pe Rotaru Cezar.

Partea vătămată Rotaru Gheorghe a declarat că „Rotaru Cezar a strigat la el și el a plecat la ei și a strigat să-l lase în pace lui Povar Vladimir, Povar Toader și Povar Sergiu, astfel Povar Vladimir a rămas lângă Rotaru Cezar, iar pe el l-au lovit Sergiu și Toader”.

Instanța de apel analizând aceste declarații a constatat că, acestea nu pot fi coroborate cu alte probe administrate în cauză, în condițiile în care martori nu au observat direct acest moment, mai mult, martorul Stașcu Tamara a relatat că „nu a văzut pe rudele lui Povar în acea seară, a auzit pași alergând, dar nu a văzut nimic”.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut că, fiind audiați în instanță, frații Rotaru au comunicat că s-au adresat la Spitalul de Urgență seara târziu la 23 februarie 2014, însă în materialele cauzei penale se conține copia certificatului-extras din data de 24 februarie 2014, potrivit căruia după 2 zile Rotaru Cezar a fost externat în stare satisfăcătoare din unitatea medicală. În concluzia medicului legist, care a întocmit raportul de expertiză, este indicat că la caz a fost constatată plaga în regiunea capului care are lungimea de 8 cm și e deschisă de 1,5-2 cm, iar deja peste 2 zile Cezar Rotaru a fost externat în stare satisfăcătoare.

În această ordine de idei, afirmațiile părții vătămate cum că inculpații au fost cei ce au aplicat loviturile sunt circumstanțiale, indirecte și insuficiente pentru a răsturna prezumția de nevinovăție a inculpaților, reieșind și din observarea împrejurărilor atât anterioare, cât și concomitente sau ulterioare comiterii faptei.

Din acest punct declarațiile inculpaților și ale părților vătămate, relativ la modul în care au derulat evenimentele, sunt total antagonice și contradictorii.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, atunci când o parte din aceste fapte și împrejurări se coroborează cu declarațiile părții vătămate, iar cealaltă parte cu cele ale inculpatului, pe lângă aprecierea cantitativă a acestora, se impune și aprecierea pertinentei lor. Alte aspecte relevante pentru stabilirea condițiilor de loc și de timp ale presupusei activități infracționale, modul de operare în săvârșirea infracțiunii, traseul parcurs de inculpatul Povar Vladimir în momentul agresiunii manifestate în raport cu părțile vătămate și nu în ultimul rând, actele de participare în mod concret la săvârșirea infracțiunii, având ca făptuitor pe Povar Toader, care a relatat că se afla în mun. Chișinău, relatările de altfel susținute sub jurământ și de către martorii Povar Lilia și Raietchi Mihail, nu au fost demonstrate în nici un mod.

Mai mult, la materialele dosarului nu există probe care să conducă la conturarea indubitabilă că Povar Toader și Povar Vladimir sunt autorii faptelor ce fac obiectul prezentei cauze calificate după indicii calificativi prevăzuți la art.151 alin.(2) lit. d) și art.287 alin.(3) Cod penal, în condițiile în care partea vătămată Rotaru Cezar arată la inculpați după voce, iar partea vătămată Rotaru Gheorghe arată că a văzut inculpații aplicând lovituri, în condițiile în care Rotaru Cezar la etapa urmăririi penale a relatat că „era timp de noapte, a văzut doar silueta acelor

persoane”.

Astfel, instanța a conchis că prima instanță, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând toate probele prezentate din partea acuzării în învinuirea adusă inculpaților Povar Toader și Povar Vladimir, de asemenea de probele prezentate de partea apărării, justificat a ajuns la convingerea că față de Povar Toader și Povar Vladimir este necesar de adoptat o sentință de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, întrucât faptele incriminate inculpaților în baza art.art.151 alin.(2) lit. d), 287 alin.(3) Cod penal, nu au fost săvârșite de către aceștia.

9. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, fără a se expune asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului.

Consideră recurentul că, atât prima instanță cât și instanța de apel nu au luat în considerație probele acuzării, apreciindu-le eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, fiind astfel încălcate prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, or, din probele administrate la pe caz rezultă cu certitudine că nu sunt prezente careva dubii în probarea învinuirii, motivarea instanței de apel reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în favoarea inculpaților, care nu au nici un suport probatoriu, deoarece vina lor este dovedită prin depozițiile părților vătămate depuse în instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare următoarele probe expuse în apelul procurorului, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, și anume: declarațiile părților vătămate Rotaru Cezar (f.d.39 vol. II) și Rotaru Gheorghe (f.d.42-44 vol. II); martorilor Sârbu Vasile (f.d.48-49 vol. II) și Stașco Tamara (f.d.45-47 vol. II); plângerile depuse de Rotaru Cezar și Rotaru Gheorghe la 25 februarie 2014 (f.d.31, 32 vol. I); informațiile 903 din 24.02.2014 înregistrate sub nr.652 și 654 în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a IP Hîncești (f.d.33, 34 vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2014 (f.d.36 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.102,,D” din 31.03.2014 (f.d.65-67 vol. I); raportul de constatare medico-legală nr.107 din 25.02.2014 (f.d.68 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.103,,D” din 01.04.2014 (f.d.77-79 vol. I); procesul-verbal de examinare a informației oferite de instituțiile de telecomunicații SA „Orange” și SA „Moldcell” din 12.02.2015 (f.d.177 vol. I); declarațiile martorilor Rotaru Gheorghe (f.d.50-51 vol. II), Costandachi Lilia (f.d.52-53 vol. II) și Raetchi Mihail (f.d.54-55 vol. II) depuse în ședința de judecată în primă instanță.

Indică procurorul că, declarațiile inculpatului Povar Toader, precum că în timpul săvârșirii infracțiunii nu se afla la locul infracțiunii, urmează a fi apreciate critic devreme ce se combat prin declarațiile părților vătămate care direct și sigur

arată la primul ca participant la săvârșirea infracțiunilor imputate.

În contextul celor expuse acuzarea consideră că, instanța de apel, la adoptarea deciziei a repetat eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu administrat, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

9.1. Avocatul Coptu Sergiu în numele părților vătămate și părțile vătămate Rotaru Cezar și Rotaru Gheorghe, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au invocat că, instanțele de fond în mod incorect au apreciat critic declarațiile părților vătămate, chiar dacă o asemenea mențiune nu este indicată în hotărâri, acest fapt rezultă din conținutul hotărârilor.

În viziunea recurenților declarațiile părților vătămate, care sunt consecvente și clare, coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești, în special cu rapoartele de expertiză medico-legale și actele judiciare pronunțate de instanțele de judecată în cauzele contravenționale.

În opinia recurenților, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu achitarea acestora, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către inculpați. Versiunile inculpaților reprezintă poziția de apărare, ce nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală. Apărările invocate de inculpați nu au suport probatoriu. Declarațiile martorilor Raetchi Mihail, Constandachi Lilia și Raetchi Ana prezentate în primă instanță, nu constituie bază probatorie veridică, care ar conduce la concluzia certă privind nevinovăția inculpaților. Acești martori sunt rude cu inculpații și, respectiv, caracterul declarațiilor făcute - este subiectiv, precum și s-a făcut de inculpați trimitere la declarațiile lor și la necesitatea audierii lor abia în ședința de judecată în prima instanță, după ce au fost administrate probele acuzării și se cunoșteau probele acuzării, esența și conținutul lor, iar la urmărirea penală inculpații nu au indicat nimic despre acești eventuali sau posibili martori, pentru a putea fi audiați încă de atunci și a fi verificate aceste declarații prin anumite procedee probatorii, precum și nici în instanța de fond la ședința preliminară inculpații cu apărătorul său nu au prezentat încă de atunci o listă a probelor apărării inculpaților, potrivit legislației procesuale penale, prin care ar fi menționat și indicat prin care probe ei intenționează să-și promoveze poziția sa în procesul penal.

Recurenții consideră neargumentate concluziile primei instanțe preluate de instanța de apel, precum că „...evaluarea probatoriului la care s-a făcut trimitere de către organul de urmărire penală, lasă loc nesigurății în privința autorului faptei...” or, partea vătămată Rotaru Cezar a indicat că: „ ...când se deplasa spre

casă, de după fântână sunt 25-30 metri, au ieșit Povar Sergiu, Povar Tudor și Povar Vladimir și i-au aplicat o lovitură în cap cu un obiect dur, el a întrebat din ce cauză, la care aceștia au afirmat că el știe pentru ce. în urma loviturii el a căzut jos, iar aceștia i-au aplicat lovituri și pe corp. în timpul aplicării loviturilor aceștia strigau și înjurau...”; totodată, partea vătămată Rotaru Gheorghe indică că: „...Povar Vladimir i-a spus că îl cheamă pe feciorii săi Toader și Sergiu pentru a se clarifica cu Cezar. Peste 20-30 minute acesta s-a întors pe un alt drum și a spus că a venit cu băieții pentru a se clarifica, ca să-l bată... La aproximativ 40 metri a auzit strigăte, înjurături și sunete de lanț era ceva „nauceacuri”, Rotaru Gheorghe a strigat la el și el a plecat la ei și a strigat să-l lase în pace la Povar Vladimir, Toader și Sergiu. Povar Vladimir a rămas lângă Cezar, iar pe el l-au lovit Sergiu și Toader... pe inculpați i-a recunoscut după față, a reușit să-i vadă deoarece fugea după ei... a fost lovit de Povar Toader și Sergiu. Povar Vladimir la el nu a strigat, a strigat la Cezar...”

În atare împrejurări, se constată o legătură cauzală directă între acțiunile inculpaților și vătămările corporale produse părților vătămăte, stabilite prin rapoartele de expertiză medico-legală, or, potrivit concluziei expertului vătămările corporale stabilite părților vătămăte au putut surveni la timpul și în circumstanțele indicate în speță.

Astfel, consideră că, există toate elementele și datele de fapt care indică la faptul că instigator, organizator și unul din coautori a comiterii infracțiunilor asupra părților vătămăte a fost cet. Povar Vladimir, iar fiii acestuia, Povar Serghei și Povar Toader sunt coautori a acestor infracțiuni.

La compartimentul faptei de vătămare a integrității corporale grave susțin că, este demonstrat faptul că Rotaru Cezar a fost lovit de inculpați și aceste vătămări corporale obținute ca urmare a aplicării loviturii au fost calificate corect ca grave periculoase pentru viață, iar concluzia medicilor legiști este conformă cu prevederile pct.pct.26, 27, 43, 48 a Regulamentului cu privire la aprecierea medico-legală a vătămărilor integrității corporale aprobat de Ministerul Sănătății al Republicii Moldova adoptat prin Ordinul nr.199 din 27.06.2003.

În viziunea recurenților, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus, au fost încălcate prevederile art.6 CțEDO referitor la toate garanțiile unui proces echitabil, fiind neglijate de către instanța de fond probele-cheie invocate de partea acuzării în sprijinul poziției sale, privind vinovăția inculpaților, care constituie un viciu fundamental.

Recurenții consideră neîntemeiat argumentul invocat de instanța de apel cu privire la faptul că, în speță, probele administrate de organul de urmărire penală pentru a demonstra învinuirea făptuitorului nu au fost în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție instituită în favoarea inculpatului și să nu lase nici un dubiu cu privire la autorul faptei și vinovăția acestuia, deoarece probele prezentate de partea acuzării, în special declarațiile părților vătămăte sigure și consecvente după sens și conținut pe tot parcursul procesului penal, care coroborează cu celelalte probe administrate la cauză, au răsturnat prezumția de nevinovăție instituită prin lege în favoarea inculpaților.

Mai invocă recurenții că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către aceștia în apel, și anume că, declarațiile inculpaților Povar

Vladimir și Povar Toader urmau a fi apreciate critic, că cet. Raețchi Ana și Raețchi Mihail sunt rude cu soția actuală a inculpatului Povar Toader și corespunzător aceștia au declarat că chipurile la o anumită dată în luna februarie, probabil în anul 2014, nepoata lor Costandachi Lilia împreună cu prietenul ei de pe atunci, inculpatul Povar Toader, s-au aflat la ei în ospetie și au sărbătorit ziua Armatei Sovietice, unde au rămas peste noapte, declarații care au un caracter contradictoriu, deoarece fiind întrebat în instanța de fond dacă dispune de livret militar, în ce trupe a făcut serviciul militar și dacă ține minte, unitatea militară în care a făcut serviciul militar, cet. Raețchi Mihail nu a putut răspunde cu exactitate, că părțile vătămate au indicat că au recunoscut inculpații nu doar după voce dar și după față, vorbe, acțiuni, statură și corp, ținând cont de faptul că toți locuiesc în aceeași localitate și se cunosc bine.

Totodată, instanța de apel neîntemeiat a respins motivele invocate de părțile vătămate și procuror în apeluri, referitor la săvârșirea faptei infracționale de către inculpați și existența probelor care confirmă comiterea infracțiunii de către aceștia, invocând în acest sens numai anumite concluzii cu un caracter general, ceia ce nu este admisibil pentru o soluție întemeiată a instanței de apel.

Susțin recurenții că, în speță sunt aplicabile prevederile hotărârii CtEDO din 21 iunie 2011 în cauza Giuran vs. România, în care s-a reținut că un verdict care ignoră probele cheie poate cu siguranță să constituie o eroare. Curtea a subliniat că astfel de cauze trebuie evaluate spre exemplu în cadrul art.4 par.2 din Protocolul nr.7, care permite expres ca un stat să redeschidă o cauză când se constată în procedurile anterioare o deficiență fundamentală care ar fi putut afecta rezultatul cauzei. Curtea constată că nimic nu indică faptul că modalitatea în care înalta Curte de Casare și Justiție a stabilit și a evaluat probele, a fost inechitabil sau arbitrar. Ca urmare se poate concluziona doar că procedura recursului în anulare i-au pus la dispoziție reclamantului toate clauzele de protecție procedurale prevăzute de art.6 par.1 din Convenție.

În practica instanțelor judecătorești naționale există precedente similare în care părțile vătămate indică direct la făptuitori că aceștia au comis infracțiunea, iar în hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești a fost dată o apreciere critică declarațiilor făptuitorilor și luate ca bază declarațiile părților vătămate depuse sub jurământ și confirmate prin un cumul de probe, în special prin declarațiile chiar și indirecte a unor martori și direct prin rapoartele de expertiză medico-legală.

Astfel, în situația de față suntem în situația de aplicare neuniformă a legii procesuale existând divergente în jurisprudența instanțelor judecătorești naționale.

Existența divergențelor de jurisprudență este inerentă oricărui sistem juridic, care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond ce au autoritate asupra competenței lor teritoriale. Toate contradicțiile de jurisprudență existente la nivelul instanțelor inferioare trebuie soluționate și înlăturate de Curtea Supremă de Justiție. Astfel potrivit legii naționale instanța supremă are sarcina să asigure interpretarea și aplicarea corectă și unitară a legii de către toate instanțele judiciare pe întreg teritoriul țării. CtEDO de asemenea declară că rolul unei instanțe supreme este de a reglementa contradicțiile de jurisprudență (Zielinski, Pradal, Gonsalez ș.a. vs. Franța, CEDO 1999- VII, nr.nr.24846/94, 34165/96, 34173/96, paragraf 59).

Hotărârile CtEDO sunt direct aplicabile în sistemul de drept al Republicii

Moldova având forță constituțională și supra legislativă. CtEDO a apreciat că practica judiciară neunitară este contrară principiului siguranței publice care este implicită în ansamblul articolelor Convenției europene și care constituie unul din elementele fundamentale ale statutului de drept (Baranowski vs. Polonia, nr.28358/95, CtEDO 2000 - III).

În viziunea părților vătămate instanța de apel predispus a acceptat concluziile primei instanțe cu privire la nevinovăția inculpaților Povar Vladimir și Povar Toader, fără a da o analiză și apreciere detaliată și minuțioasă fiecărei circumstanțe de fapt și de drept constatată în cadrul acestei cauze penale, și astfel, a pus la baza deciziei sale contestate, unele din probe, care au fost obiectul cercetării judecătorești în ședința instanței de apel cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității, dar care au fost apreciate eronate în urma unei percepții eronate.

Din decizia instanței de apel rezultă că, instanța a preluat motivele expuse în sentința primei instanțe la compartimentul aprecierii probelor administrate, la motivarea soluției sale cu privire la necesitatea menținerii sentinței de achitare a inculpaților, a acceptat concluziile instanței și a adoptat o soluție, doar în baza probelor indicate în sentința de achitare, tratând toate motivele invocate de părțile vătămate în apel și în pledoarii în instanță de apel ca nefondate.

În așa mod instanța de apel a reținut generic, că situația de fapt și de drept expusă în sentința de achitare emisă de instanța de fond în privința inculpaților Povar Vladimir și Povar Toader corespunde realității, fără a evalua în concret motivele invocate în apel și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului.

10. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurenții invocă în recursurile lor temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct.1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de

săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

Instanța de apel în motivarea soluției sale de menținere a sentinței de achitare a inculpaților, a extras secvențe din declarațiile părților vătămate și martorului Sîbu Vasile, indicând că, părțile vătămate au declarat că „*Povar Vladimir spunea diferite cuvinte urâte, murdare, a răspuns la fel*”, „*Povar Vladimir folosea cuvinte urâte, iar Rotaru Cezar a răspuns la fel*”, pe când martorul Sîrbu Vasile, care se afla în acel moment cu părțile vătămate la masă, a relatat că „*Povar Vladimir și Rotaru Cezar discutau la o distanță de 5-10 metri față de ei. Discutau liniștit*”, astfel, declarațiile acestora în această parte nu coroborează între ele.

Însă această concluzie a instanța de apel, în opinia Colegiului penal este pripită, or, după cum este indicat, părțile vătămate au declarat că, Povar Vladimir „*spunea*” dar nu *striga*, iar martorul Sîrbu Vasile a declarat că „*discutau liniștit*”, ținând cont și de faptul că, ultimul se afla la o distanță de 5-10 metri față de ei.

La fel, instanța de apel nu a indicat din ce motiv urmează a fi reținute ca fiind veridice declarațiile martorilor Raețchi Mihail, Povar (Constandachi) Lilia și Raețchi Ana, care sunt rude a inculpaților, ținând cont și de faptul că inculpați au făcut trimitere la necesitatea audierii lor abia în ședința de judecată în prima instanță, după ce au fost administrate probele acuzării, iar la urmărirea penală inculpații nu au indicat nimic despre acești eventuali sau posibili martori, pentru a putea fi audiați încă de atunci și a fi verificate aceste declarații prin anumite procedee probatorii.

Totodată, instanța de apel a analizat declarațiile părților vătămate în raport cu declarațiile inculpaților, stabilind că sunt antagonice și contradictorii și cu declarațiile martorilor, care nu au observat direct momentul când au fost aplicate loviturile, însă nu le-a verificat în raport cu probele materiale care au fost cercetate în ședința de judecată și anume: plângerile depuse de Rotaru Cezar și Rotaru Gheorghe, informația de la 903, rapoartele de expertiză medico-legală, raportul de constatare medico-legală și procesul-verbal de examinarea a informației, conform art.101 Cod de procedură penală.

Deci, se reține că, instanța de apel nu verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte

probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate mai sus poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Or, potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în apelul declarat de părțile vătămate, care au indicat expres că:

- *declarațiile inculpaților Povar Vladimir și Povar Toader urmau a fi apreciate critic;*

- *martorii Raețchi Ana și Raețchi Mihail sunt rude cu soția actuală a inculpatului Povar Toader și corespunzător aceștia au declarat că chipurile la o anumită dată în luna februarie probabil în anul 2014 nepoata lor Costandachi Lilia împreună cu prietenul ei pe atunci, inculpatul Povar Toader s-au aflat la ei în oșpeție și au sărbătorit ziua Armatei Sovietice, unde au rămas peste noapte, declarații care au un caracter contradictoriu, deoarece fiind întrebat în instanța de fond dacă dispune de livret militar, în ce trupe a făcut serviciul militar și dacă ține minte, unitatea militară în care a făcut serviciul militar, cet. Raețchi Mihail nu a putut răspunde cu exactitate, că părțile vătămate au indicat că au recunoscut inculpații nu doar după voce dar și după față, vorbe, acțiuni, statură și corp, ținând cont de faptul că toți locuiesc în aceeași localitate și se cunosc bine.*

La fel, instanța de apel nu a dat o apreciere argumentelor apelanților, referitoare la procesele contravenționale.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.art.414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să examineze sub toate aspectele circumstanțele de fapt ale cauzei și judecând cauza să se pronunțe

asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să țină cont de cele invocate în recursuri, să aprecieze toate probele în mod separat și ulterior în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, iar în dependență de concluzia formată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.(2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de avocatul Coptu Sergiu în numele părților vătămate și părțile vătămate Rotaru Cezar și Rotaru Gheorghe, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Povar Toader xxxxx* și *Povar Vladimir xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia pronunțată integral la 08 noiembrie 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Elena Cobzac

Victor Boico

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva